ոգւով աւանց ագահելոյ և ոչ դանկի միոյ, 'ի քննութիւն արկցեն զինդիրն, թէ ո՞րպէս մտանէին Հայք մինչեւ ցարդ 'ի Գերեզմանն յաւուր Ճրագալուցի, և թէ դիմեա՞լ իցեն առ Պատրիարքն Ցունաց, և յորո՞ւմ ժամանակի լեալ իցէ առաջնութիւն նոցին, որ բացայայտ ետուն գրել 'ի հրովարտակին իւրեանց. եւ արդարութեամբ ստուգեսցին սեփհականութիւնք, կանթեղք եւ այլ ամենայն տեղիք պարագայիւք՝ Հայոց և Ցունաց 'ի տաճարի անդ, և հաստատեսցի գրով և կնքով վերակացուաց, և զկնի ընթերցման եւ դիտութեան Տէրութեան, արձանագրեսցի 'ի տեղւոջ իւրում։

Եւ յաղագս վիճին Հայոց եւ Ցունաց, որ պատահի 'ի Ս. Ցարութիւն, այլ եւս մի' տացի հրովարտակ, և զի խսպառ բարձցի խռովութիւնն 'ի միջոյ, եւ կարգաւորեսցի խնդիրն, պատուէր տաջիք Կայսերական ատենին և Մ-ելչ դիւանաց։

Գրիգոր Պատրիարք Երուսաղէմի։ Յովհաննէս Պատրիարք Կոստանդինուպոլսի. եկեղեցականք Հայոց, եւ այլք։

Ի հասանիլ հրամանի Կայսեր յԵրուսաղէմ. դատաւորն արար ժողով մեծ, կոչեաց եւ զայլազգի դեռնապանսն Ս. Ցարութեան, եկին և փոխանորդքն Հայոց և Ցունաց և ընթերցաւ հրովարտակն առաջի ամենեցուն։ Ապա եհարց դատաւորն ցփոխանորդն Հայոց Հաննա վարդապետ, թէ զի՞նչ իցեն խնդիրք ձեր, ետ նա պատասխանի եւ ասէ, 'ի սկզբանէ մինչեւ ցայսօր Կայսերական հրովարտակօք և վաւերական գրովք հաստատեալ է երեկոյի Պասեքին Հայոց և Ցունաց 'ի միասին մտանել 'ի Գերեզմանն Քրիստոսի և լուցանել զճրագունս։ Իսկ փոխանորդն Ցունաց Նէոփիտոս 'ի նախընթաց ամի խաբէութեամբ հանեալ հրովարտակ, արգել զմուտս մեր, պատճառելով թէ մեր է առաջնութիւնն, եւ թէպէտ 'ի վաւերական գրոց հաստատեցաւ յայնժամ իրաւունքն Հայոց, այլ նա յեցեալ 'ի բանս հրովարտակին, ոչ կամեցաւ ունկն մատուցանել այնց գրոց։ Իբրեւ հարցաւ եւ 'ի նմանէ, արար պատասխանի եւ ասէ, ճշմարիտ են գրեանքն 'ի ձեռս Հաննա վարդապետի, և ոչ երբէք բռնացեալ եմք 'ի վերայ Հայոց սակս